

Anden Behandling af:

Forslag til Lov om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen.

Mødet hævet Kl. 2.

82. Møde.

Mandag den 28de Februar, Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1922 ff., Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B., Sp. 777 ff.)

Uden for Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af *R. Claussen*:

Til § 1.

1) Paragraffens 5te Stykke udgaar, og i Stedet for indsættes:

„Ethvert Barn kan, naar det har fyldt sit 13de Aar, fuldstændig udskrives af Skolen og faa det nødvendige Vidnesbyrd derom meddelt, saafremt dets Forældre eller Værge forlange det, og Barnet af Skolebestyrelsen anses for at have opnaaet det Maal af Kundskaber og Færdigheder, til hvilket Skolen bør føre Børnene.“

Til § 16.

2) I 2det Stykke, 6te Linie, udgaa Ordene: „ifølge Skolekommissionens Vidnesbyrd“, samt i 6te og 7de Linie ligeledes Ordet: „tilfredsstillende“.

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (J. C. Christensen): Der er ingen Grund for mig som Ordfører til ved denne Lejlighed at holde en lang Tale. Sagen er jo tilstrækkelig bekendt fra tidligere Rigsdagssamlinger, og det, Flertallet her i den foreliggende Betænkning har foreslaaet, er i Virkeligheden kun det, at man ønsker at gøre det samme Tilbud om Skoleloven, som man gjorde i Samlingen 1895—96 i Fællesudvalget, og som man gjorde her i Tinget i Fjor, da Lovforslaget blev indbragt fra Venstres Side. De Ændringsforslag, der ere stillede her i Betænkningen, gaa derfor i det væsentlige ud paa at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, som Flertallet allerede havde givet det dels i Samlingen 1895—96 i Fællesudvalget og dels i Fjor her i Tinget. Det er min Overbevisning, at den Lov, som tilbydes her fra Folketingets Side, i Virkeligheden er en god Lov, der vil bringe Fordele for Skolen, dels ved, at Klassernes Elevantal vil kunne indskrænkes betydelig til Fordel for Undervisningen, og dels derved, at adskillige af Fagene, navnlig Dansk-Undervisningen, hvad jeg lægger en betydelig Vægt paa, vil blive draget frem paa en følelig Maade. Loven vil ogsaa blive til Fordel for Kommunerne, idet det ved den vil kunne lykkes at faa forbedret Undervisningen trindt omkring i Landet uden nogen virkelig Udgift for Kommunerne. Endelig vil Loven blive til Fordel for Lærerne, idet de ville faa deres Lønningsforhold forandrede, saaledes at Lønningen stiger med Tjenestetiden. Jeg tror vel ikke, at denne Lønningsforandring vil komme til at spille nogen væsentlig Rolle for mange Lærere, fordi der stadig i de senere Aar paa Finansloven er blevet bevilget Forhøjelse af Tillæget, men for Lærerstanden som Helhed vil den have sin Nytte derved, at Lønningen som sagt bliver reguleret efter Tjenestetiden, hvilket er en betydelig Fordel. Derved undgaas mange af de Forflyttelser, der ere til Gene for saa mange Lærere og undertiden ogsaa for Skolerne. — Da nu Flertallets Tilbud saaledes gaar ud paa at føre Loven tilbage til den Skikkelse, man tidligere har givet den her i dette Ting, er der ikke megen Grund til at dvæle vidtløftig ved de her foreslaaede Ændringer, idet de ville være alle Tingets Medlemmer bekendte. De to væsentligste Punkter, som der er Grund til at tale om, er Punktet angaaende Kaldsrettens Udøvelse, hvor Flertallet staar i Modstrid med Højrepartiet, og Punktet angaaende de 170,000 Kr. til Kjøbenhavns Kommune,